

ARA

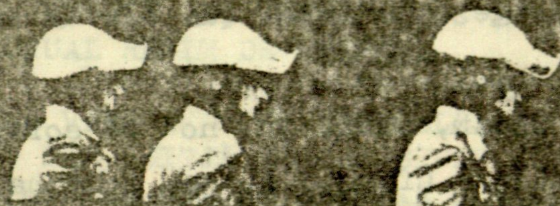
ORGAN CENTRAL DE FRONT NACIONAL DE CATALUNYA

PER UNS PAISOS CATALANS INDEPENDENTS I SOCIALISTES

número especial

edició d'urgència

cinc lluitadors assassinats!

EL FRANQUISME ÉS EL TERRORISME!

CRÒNICA DE L'ASSASSINAT DE TXIKI

PROCLAMA DE F.N.C.

cinc lluitadors assassinats!

Cinc lluitadors han estat assassinats pel franquisme: Baena Alonso, García Sanz, Otaegui Artola, Paredes Manot i Sánchez Bravo.

Aquest fet ha indignat tots els ciutadans que es plantegen la convivència humana amb els mínims i imprescindibles elements democràtics. I la indignació no és només per la pràctica de la pena de mort aplicada a un presoner del poder constituit, sinó, a més, per l'evident muntatge de fal·làcia que ha estat cada un dels judicis que han provocat les execucions. Les més diverses institucions jurídiques internacionals han posat en evidència aquesta qüestió: no hi ha hagut cap prova que hagi pogut demostrar la implicació de cap dels acusats en els fets que els han estat imputats.

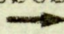
Amb l'aplicació de les disposicions del "Decreto-Ley Antiterrorista" es va deixar en una veritable indefensió els militants d'ETA i del FRAP, que han estat condemnats, evidentment, pel fet de formar part d'aquestes organitzacions. En la persona d'aquests lluitadors ha recaigut indiscriminadament la repressió contra les organitzacions. El règim, ha volgut fer un "càstig exemplar".

A nosaltres, patriotes revolucionaris catalans, com a qualsevol lluitador, la indignació pels assassinats ens disposa amb una nova força per a la lluita; per a la lluita per les llibertats nacionals del nostre poble català; per la lluita per la victòria de la classe treballadora.

Ni decrets repressius, ni crims "legals", ni la pràctica més brutal de mètodes repressius no podran aturar la lluita per la llibertat. Vet aquí cinc penes de mort executades per a intimidar, per a crear un clima de terror; però un cop més, la repressió ha fet sortir d'arreu nous combatents, i ha refermat el coratge en els qui ja n'eren.

El règim, avui, ja no té sortida.

Aquesta afirmació, que tant ha estat dita, avui comença a ser més vàlida i més exacta que mai. Però no hem de confiar en les esdeveniments tot adoptant una actitud passiva, de simple espera; el franquisme continua reprimint i reprimirà tant com podrà per mitjà de les seves forces repressives, que avui actuen a ple rendiment, i que no podem menysvalorar: la guàrdia civil, la policia armada, la brigada político-social, l'exèrcit són uns mercenaris criminals que encara avui salvaguarden el règim i els interessos

número especial-suplement de l'ARA extra nº7 (segona època) edició d'urgència
29 de setembre de 1975

MANIFEST POLÍTIC ESCRIT PER TXIKI A LA PRESÓ DE BARCELONA

al poble basc i a tots els pobles de l'estat espanyol

EL 1970, LA LLUITA DEL POBLE BASC I DE TOTS ELS POBLES DE L'ESTAT ESPANYOL VA SALVAR DE MORIR DE LES MANS DEL FRANQUISME ELS MILITANTS D'ETA DEL JUDICI DE BURGOS.

DE LLAVORS ENÇÀ HAN PASSAT UNS QUANTS ANYS, ANYS DE REPRESSIÓ I DE SOFRIMENT QUE EL POBLE BASC HA HAGUT DE SUPORTAR VEIENT COM ELS SEUS FILLS ERAN ASSASSINATS SOTA LES BALES FRANQUISTES. PERÒ LA LLUITA CONTINUA, I CONTINUARÀ FINS QUE ASSOLIM EL NOSTRE OBJECTIU, ÉS A DIR, UNA EUZKADI LLIURE I SOCIALISTA COM A ÚNIC MITJÀ D'ACABAR AMB L'EXPLOTACIÓ DE L'HOME PER L'HOME.

LA LLUITA SERÀ LLARGA, PERÒ ÉS EL POBLE EL QUE HI TÉ L'ÚLTIMA PARAULA.

AVUI NOVAMENT EL FRANQUISME TORNA A ESTAR A PRIMER PLA A NIVELL MUNDIAL PER LES PENES DE MORT QUE HA DONAT A DIVERSOS MILITANTS D'ETA, I A D'ALTRES MILITANTS REVOLUCIONARIS, I ENTRE LES QUALS HI HA LA MEVA. SÓN UNES CONDEMNES DONADES INJUSTAMENT PER UNS TRIBUNALS FANTASMES (DIGNES DE SER VISTOS).

UN COP MÉS, LA LLUITA DEL POBLE BASC I DE TOTS ELS POBLES DEL MÓN HA TORNAT A ESTAR A PRIMER PLA, COM HO VA ESTAR EL 1970.

PER MITJÀ D'AQUEST ESCRIT VULL DONAR A CONÈIXER UN COP MÉS L'OPRESSIÓ QUE PATEIX EL POBLE BASC I TOTS ELS POBLES DE L'ESTAT ESPANYOL SOTA L'ACTUAL RÈGIM DE FRANCO.

ÉS INCONCEBIBLE QUE UN GRAPAT D'HOMES SENSE ESCRÚPOLS PUGUIN DISPOSAR DE LA VIDA DE TOT UN POBLE. QUE ASSASSININ ELS MILITANTS REVOLUCIONARIS PER MITJÀ DE LES SEVES FORCES REPRESSIVES I DELS SEUS TRIBUNALS, PEL SIMPLE FET DE LLUITAR PER LA LLIBERTAT.

ÉS EL POBLE I LA SOLIDARITAT DE TOTS ELS POBLES DEL MÓN QUI HA DE DIR L'ÚLTIMA PARAULA. QUE AIXÍ SIGUI.

M'AGRADARIA QUE AQUEST ESCRIT FOS MÉS AMPLI I MÉS DETALLAT, PERÒ M'ÉS IMPOSSIBLE, PER LA FALTA DE PAPER I D'ALTRES MITJANS.

GORA EUZKADI ASKATUTA. VISCA LA SOLIDARITAT DELS POBLES OPRIMITS.

ABERRIA ALA HIL.
SETEMBRE DE 1975, A LA PRESÓ DE BARCELONA, EN ESPERA DE SER EXECUTAT.

J.P.TXIKI

de la burgesia espanyola. Si no ens organitzem, si no actuem correctament, amb una estratègia de lluita vàlida, podran aconseguir els seus objectius: perpetuar el feixisme i dificultar o impedir la lluita d'alliberament del nostre poble.

Front Nacional de Catalunya, organització política socialista que lluita per la construcció de la República Socialista Catalana Independent, i que tan identificada es troba amb el combat del poble basc pel seu alliberament, crida a la lluita activa contra els nous actes repressius que prepara la dictadura feixista espanyola, judicis contra lluitadors als quals els seran demanades quantioses xifres d'anys de presó, i, en alguns casos -els patriotes revolucionaris bascos Wilson, Eguia i Ezquerra- probablement la pena de mort.

Prou crims, ja! Lluitem per aturar la mà criminal de la dictadura feixista!

•

En aquest número especial del nostre òrgan central, reproduïm amb amplitud, en una crònica de primera mà, les circumstàncies de l'assassinat que més hem viscut perquè ha estat efectuat en terra catalana. Txiki, tancat pel franquisme en una presó dels Països Catalans, ens ha fet viure uns moments tan exemplars d'esperit combatent, que, sense que ell ni ho pogués sospitar, ha fet que més d'un lluitador català s'omplís de coratge i d'esperança. La sang de patriotes bascos vessada ara mateix per Txiki i fa poques setmanes per Andoni en terra catalana, si bé ha estat sentida per tots nosaltres, no haurà estat infructuosa.

No tenim encara les dades detallades, i sense deformacions fetes pel règim, dels altres assassinats. Quan les tinguem, assegurem reproduir-les, per mostrar a tothom la vergonya i la iniquitat de la dictadura feixista.

D'altra banda, en aquest número també reproduïm íntegrament la proclama que constitueix la nostra primera presa de posició sobre aquests crims, emmarcada en una reflexió sobre la situació política actual.

Otaegui, Txiqui, Baena, García, Sánchez; a vosaltres el nostre homenatge de lluita!

VENCEREM!

crònica de l'assassinat de "txiki"

● Avui, dia 27 de setembre, a les 8.35 del matí, en una finca militar anomenada Can Amat, prop del Cementiri del Nord de Barcelona, dins el municipi de Cerdanyola, ha estat assassinat per afusellament el patriota revolucionari basc Joan Paredes Manot, militant de la branca políticomilitar d'ETA i conegut políticament per "Txiki".

txiki entra en capella

Després que el Consell feixista de ministres espanyols es donés per "enterado", confirmant cinc penes de mort, Txiki, que restava tancat a la presó Model en plena ciutat de Barcelona, fou traslladat de la seva cel·la a unes noves dependències de la mateixa presó, la sala de jocs infantils on els pares empresonats es veuen amb els seus fills. En aquesta nova sala hauria de passar el període de dotze hores corresponents fins a l'hora de l'execució.

reforçament de les forces repressives a la presó Model

A partir de la tarda i durant tota aquesta nit, el desplegament de les forces repressives, de guàrdia civil i policia armada, a dins i pels voltants de l'edifici de la Model, ha estat espectacular. A tots els carrers de l'entorn hi havia policia armada controlant tota la zona. Per damunt la vorera de l'edifici de la presó, tota la tarda i tota la nit un cotxe del "091" hi ha estat donant voltes.

A dins, la guàrdia civil reforçava les guàrdies, i el nombre de funcionaris de servei a la presó augmentava enormement.

Un cop confirmades les sentències, la "vida normal" de la presó va ser alterada per tal de poder controlar millor tots els presos, especialment els polítics; per exemple, el sopar va ser servit de forma individual, sense deixar sortir els presos de les cel·les. Tant ahir com avui, tots els presos polítics han rebutjat tota mena de menjar, en senyal de solidaritat i de protesta.

el període de les dotze hores de capella

Durant el temps de les dotze hores Txiki ha mostrat una enteresa tremenda, amb una valentia i una dignitat impressionants que han deixat admirats els funcionaris mateixos de la presó. Acompanyat pels seus advocats i més tard també pel seu germà gran Miquel, Txiki esperava l'execució.

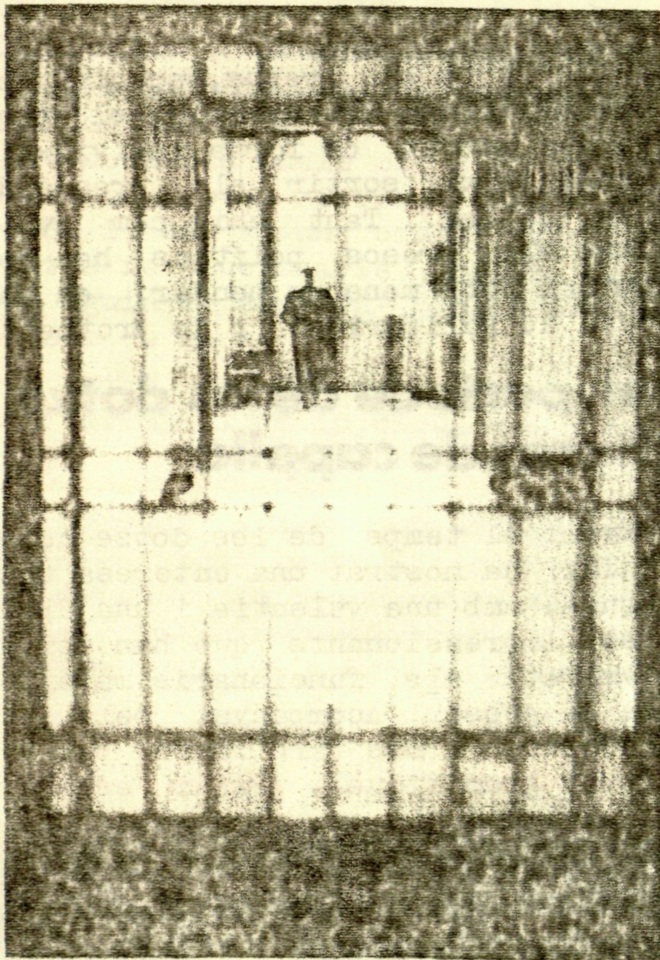
Durant les últimes hores van parlar d'infinitat de temes, des de records familiars fins a la situació política. En tota la nit Txiki va prendre només un cafè i no va voler dormir.

Txiki volia morir com un combatent, i per mitjà dels seus advocats va sol·licitar que en comptes de morir al garrot, fos executat per afusellament. Aquesta demanda no hauria calgut fer-la, perquè de molt abans els militars feixistes, segons han dit ells, ho havien acordat així. Durant la nit, i davant un notari, Txiki ha fet un testament. Anteriorment havia fet un manifest polític.

L'advocat defensor Marc Palmés i els advocats suplents Magda Oranich i el capità Coronado (defensor mili

tar d'ofici) van redactar un telegrama manifestant les irregularitats del judici i demanant l'indult. Txiki mai no va pensar en la possibilitat de l'indult, i quan se'n parlava es mostrava plenament escèptic.

Durant tota la nit i fins que fou assassinat duent-lo, Txiki portava un jersei blau marí que les recluses de la presó de dones havien fet per a ell i que li havien fet arribar. N'estava molt content i en cap moment no se'l volgué treure.

la sortida i el trasllat des de la Model al lloc de l'execució

Cap a tres quarts de vuit del matí s'han començat a fer els preparatius per a la sortida de la Model.

Txiki ha passat de mans dels funcionaris de la presó al grup de guàrdies civils que havia de fer el trasllat i l'execució. El canvi de tracte ha estat evident.

Emmanillat amb les mans darrera a l'esquena, era introduït dins un furgó verd dins el qual també hi havia deu guàrdies civils.

A les 7.50 sortia de la presó una caravana de dotze cotxes: jeeps de la guàrdia civil i de la policia armada, el camió-furgoneta que duia Txiki i una sèrie de turismes on anaven un tinent, el jutge secretari, els advocats, el germà de Txiki i d'altra gent; a més hi havia un cotxe amb el cap de la Brigada Político-social de Barcelona, Julián Gil Mesas. Uns motoristes armats amb metralletes, obrien aquesta comitiva.

Amb aquest desplegament, que evidentment ha estat fet volgudament de forma espectacular, de cerimònia repressiva, han travessat Barcelona per carrers amples, prohibint a qualsevol altre cotxe que seguís la caravana, la qual, després d'enfilar la carretera de Sabadell, ha seguit la desviació que duu al cementiri del Nord fins arribar al lloc escollit per al crim "legal".

lloc i preparatius per a l'assassinat

El lloc de l'afusellament ha estat un petit turonet dins la finca militar anomenada Can Amat, prop del cementiri del Nord, al municipi de Cerdanyola.

Quan la comitiva ha arribat a la finca, la guàrdia civil s'ha endut Txiki un tros més lluny, mentre quedava darrera la gent que l'acompanyava.

Els preparatius de l'assassinat han durat uns deu minuts.

mitjans materials per a l'assassinat

Txiki ha estat lligat amb manilles a un aparell que consisteix en una mena de trípode situat darrera seu i que l'obligava a tenir els braços darrera a l'esquena, amb el cos tirat endavant.

El "pelotón" d'execució era format per sis guàrdies civils, alguns dels

quals joves d'uns vint anys. S'havien ofert voluntaris per a realitzar l'afusellament!

Mentre esperaven, aquests guàrdies civils estaven en una actitud enormement insultant. S'han col·locat l'un al costat de l'altre, a tres o quatre metres de Txiki, i han utilitzat com a armes per a l'execució subfusells petits.

Quan tot ha estat a punt, un civil ha agitat un mocador. Aquest era el senyal que indicava que els acompanyants podien apropar-se. Mentre el "pelotón" carregava s'ha disparat una bala a l'aire.

txiki mor com un "gudari"

amb els crits de

ABERRIA ALA HIL! (Moro per la pàtria)

GORA EUZKADI ASKATUTA

i cantant l'himne nacional basc...

Txiki cau a terra assassinat, travessat per les bales dels sis criminals a sou, disparades de dues en dues, fins a onze. A terra Txiki encara cantava, fins que el "tret de gràcia" acabava amb la seva vida de patriota revolucionari basc, mort com un guerrer, com un autèntic gudari (guerrer basc).

El moment ha estat impressionant. Poc abans, Txiki havia rigut al seu germà Miquel mentre aquest li feia el signe de victòria, de vencerem, amb els dits de la mà; mentre algun dels acompanyants tenia el puny alçat, Txiki cridava per la llibertat de la pàtria basca.

El desplegament d'uns 125 guàrdies civils i de socials amagats per entre els arbres, l'actitud posterior dels executors, novament insultant fins al punt de dir "éste ya no tirará más", les mostres de coratge d'aquest gran combatent, colpien i feien revoltar qualsevol persona civilitzada, qualsevol lluitador.

Miquel, el germà, visiblement afectat, ha insultat i increpat com es mereixien aquests criminals de guàrdies civils; ajudat per l'advocat Miquel ha marxat de la zona.

El cos de Txiki, després que l'abracessin els seus, ha estat posat sobre una llitera, i dins una ambulància militar era traslladat al dipòsit del cementiri del Nord.

Txiki havia estat content pel fet que, no havent estat permès que un cop mort el seu cos fos traslladat a Euzkadi, hagi estat enterrat en aquest cementiri de Cerdanyola, on hi ha enterrat "Andoni", amic i company seu, també militant d'ETA, molt apreciat per ell.

Txiki ha lluitat per la llibertat del seu poble i ens ha donat una lliçó impressionant de responsabilitat de lluita.■

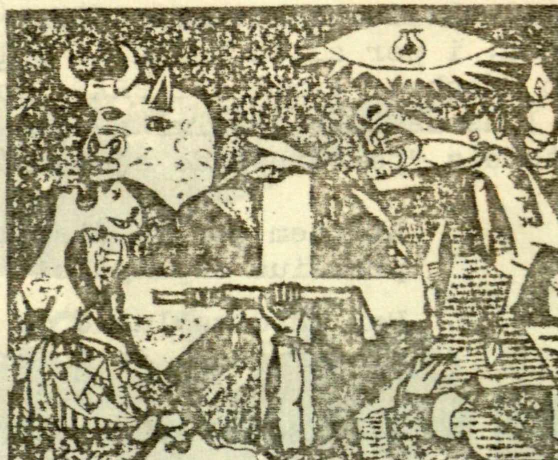
record del CHE

I DEMÀ, DESPRÉS QUE MORI,
NO EM VINGUÉSSIU A PLORAR.
MAI NO ESTARÉ SOTA TERRA;
SÓC UN VENT DE LLIBERTAT.

a Kepa i Ferran

TXIKI

l'enterrament de txiki

L'endemà de l'execució, diumenge dia 28 de setembre, el cos de Txiki, dins un taüt de fusta de color marró, ha estat traslladat del dipòsit del cementiri fins al peu del nínxol on havia de ser enterrat.
Enmig d'una gran tensió a la qual ajuda el gran desplegament de forces repressives de la guàrdia civil i de la brigada político-social, unes quatre-centes persones esperen en silenci. Part de la gent ha arribat per la muntanya, superant així els controls de la guàrdia civil que impedien d'arribar al lloc. Hi ha el germà de Txiki, Miquel; els pares de Pons Llobet (militant anarquista empresonat), que van oferir el nínxol per enterrar Txiki i al qual en aquest acte feien la funció de pares; al costat d'ells hi havia els advocats defensors, i, a més, vint-i-cinc representants d'associacions de veïns i d'altres entitats ciutadanes.

A petició del germà de Txiki, s'ha ensenyat el cadàver. En aquest moment de gran emotivitat, diversos nens, com també algunes persones grans, han llançat clavells vermells. El germà, emocionat, ha dit: "La teva mort no serà en va". La policia ha començat a cridar: "Recemos, aquí se viene a rezar". Una altra veu ha cridat: "La teva mort serà venjada!". Llavors els guàrdies civils han començat a dispersar la gent a cops de culata. L'advocat de Txiki, Marc Palmés, ha estat detingut i poc després deixat anar. S'ha intentat cantar l'himne nacional basc. D'altra banda, han estat retirats alguns documents d'identitat. Més de dues mil persones han tractat d'arribar al cementiri, però han estat desviats per la guàrdia civil.

CENTENARS DE CLAVELLS VERMELLS PER A TXIKI!

TRENTA VOLUNTARIS FORMAVEN ELS "PELOTONES"!

El règim ha censurat a la premsa l'explicació de quines han estat les forces de l'"ordre" que han efectuat materialment les execucions. Han estat, per un cantó, la criminal i odiada guàrdia civil, que ha assassinat els dos militants d'ETA: Otaegui i Txiki, i el militant del FRAP Baena, i per altra banda la policia armada, que ho ha fet amb García i amb Sánchez, també del FRAP. Cal destacar, com ja ho esmenta la crònica de l'assassinat de Txiki que publiquem en aquest mateix número, que tots els "pelotones de ejecución" han estat formats per voluntaris.

Lluitem per la dissolució de tots els cossos repressius espanyols!

Per la dissolució de la guàrdia civil, de la policia armada, de la brigada político-social, i per la depuració dels quadres feixistes de l'exèrcit i la seva reestructuració!

AQUESTA ÉS UNA EXIGÈNCIA IRRENUNCIABLE PER ACABAR AMB LA DICTADURA!

PROCLAMA DE F.N.C.

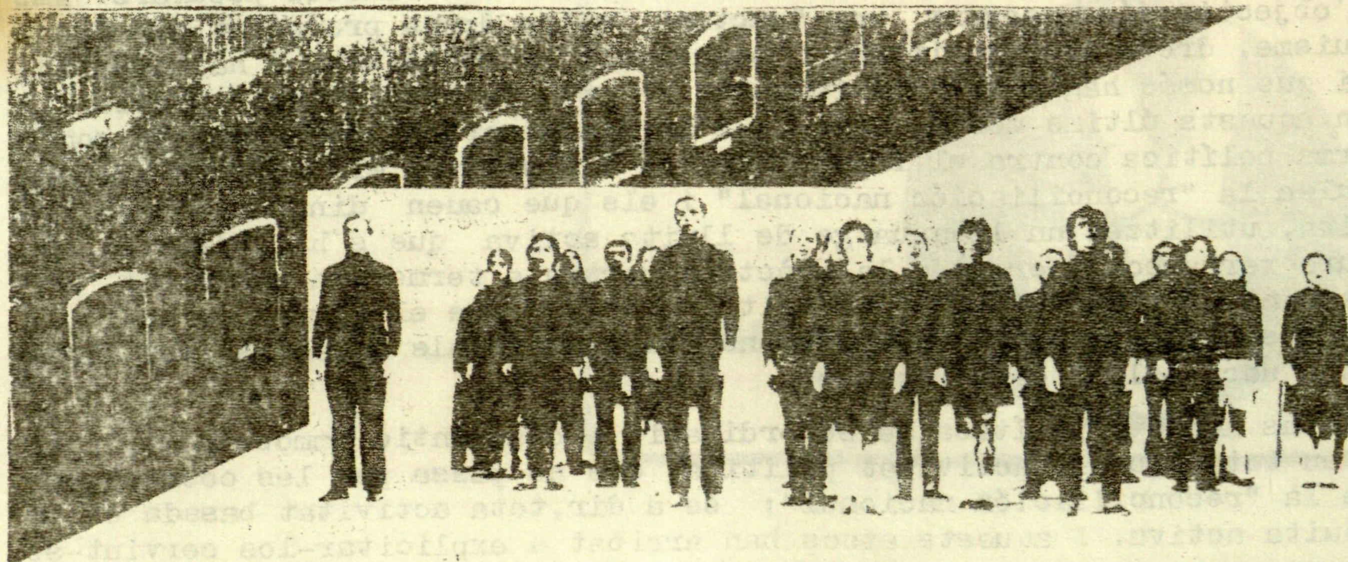
Quan fa tot just un any i mig de l'assassinat de Salvador Puig i Antich, el règim ha comès un nou i monstruós crim que ha costat la vida a cinc lluitadors: dos patriotes revolucionaris bascos, militants d'ETA, i tres militants del FRAP.

Els assassinats s'han produït, per afusellament, després d'haver estat jutjats en una mascarada de judicis irregulars, sense proves, en alguns casos sense ni els seus advocats defensors, i admetent com a vàlides les declaracions fetes sota tortura davant la policia.

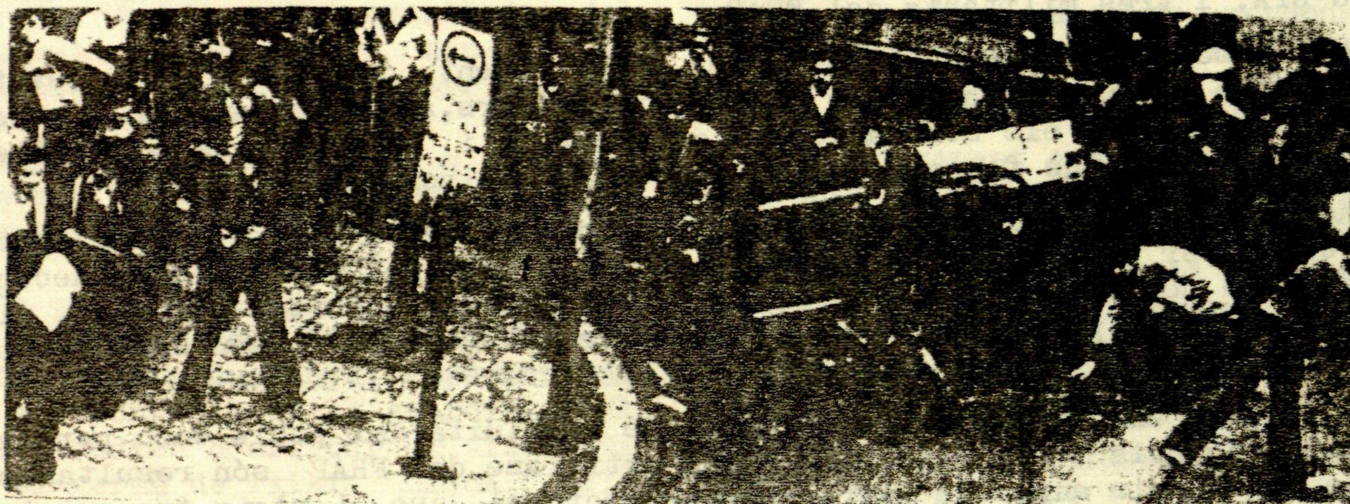
Aquesta és la "justícia" del règim. Una "justícia" feta de sang i de terror per part d'una dictadura feixista i criminal que ara s'ha decantat, un cop més, cap a posicions immobilistes, posicions de força, ni que sigui al preu d'haver-se d'enfrontar amb governs, organismes, personalitats, etc. de tot el món.

La lluita armada d'ETA, avantguarda de la lluita del poble basc per la independència i el socialisme, i l'activisme del FRAP són resultants de trenta-sis anys de terrorisme estructural que el règim franquista ha exercit en contra de tot el poble i de tots els pobles de l'Estat espanyol. EL FRANQUISME ÉS TERRORISME! El franquisme és un règim sanguinari sorgit d'un acte tremend de violència i de terror contra el poble: la guerra 1936-1939 contra un ordre votat pel poble i legalment constituït.

Durant trenta-sis anys, el franquisme ha dut a terme una agressió contínua contra el poble, privant-lo de qualsevol mena de llibertat i reprimint salvatgement els lluitadors que s'hi han oposat. Ha posat a la presó milers d'homes i dones demòcrates. Ha anul·lat les llibertats democràtiques. Ha privat els treballadors d'un sindicat de classe. Ha intentat exterminar els trets específics de les nacionalitats catalana, basca i gallega. Ha llançat la policia i la guàrdia civil contra els treballadors, contra els estudiants, contra els sacerdots, contra tots els lluitadors, els quals han estat brutalment apallissats i torturats, i llargament empresonats. La policia feixista ha assassinat obrers a les fàbriques i en manifestacions d'homes desarmats. L'exèrcit espanyol, que ha estat l'inspirador i l'avalador del règim des de la guerra fins avui, ha sentenciat a mort demòcrates i lluitadors que han estat executats pels botxins del franquisme: des dels afusellaments massius i in-

discriminats de la postguerra de milers de persones denunciades amb falsedats per feixistes molts dels quals encara avui ocupen el poder civil i militar, des de l'assassinat del President de Catalunya Lluís Companys, fins als crims d'aquest matí, dels quals han estat els executors materials la guàrdia civil en el cas dels militants d'ETA, i la policia armada en el cas dels del FRAP.

Abans i després de les execucions d'avui, s'ha estès per tot el món un gran moviment d'indignació i de condemna de la "justícia" arbitrària i criminal del règim, i que s'ha traduït en manifestacions, assalts i incendis a dependències oficials de l'Estat espanyol, i en preses de posició, gestions oficials i protestes a nivell de molts governs i fins i tot del Vaticà.

Però a Catalunya, als Països Catalans, el poble en general i la majoria dels grups organitzats han restat expectants davant les sentències i les execucions, una de les quals ha estat feta entre nosaltres, a Barcelona, sense portar a terme un mínim moviment combatiu per salvar aquests lluitadors.

Per què novament, a l'igual que en ocasió de l'assassinat de Salvador Puig Antich, no ha estat potenciada una gran mobilització de protesta? És ben senzill, i encara que ens dolgui dir-ho, ho direm perquè és la veritat: avui als Països Catalans domina la política de la "reconciliación nacional".

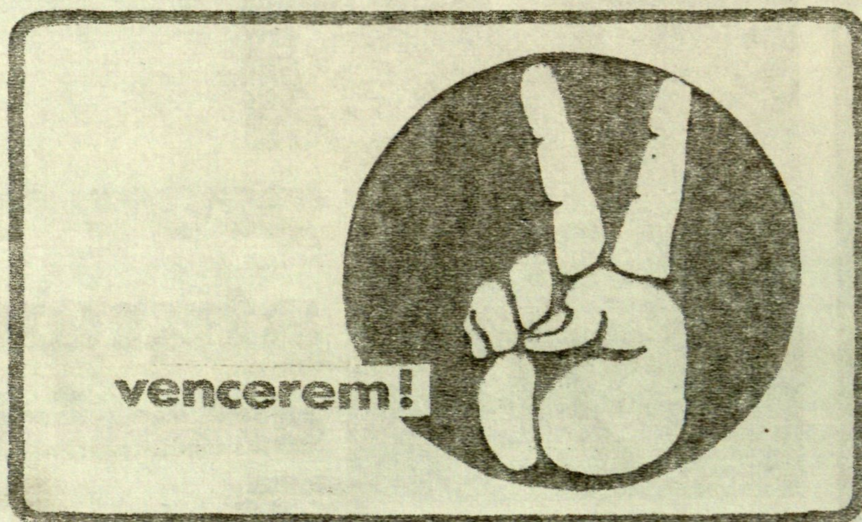
La política de la "reconciliación nacional" constitueix, objectivament, un gran revés a la classe obrera catalana, a les classes populars. Amb l'objectiu d'aconseguir uns "pactes" entre dreta procedent del franquisme, dreta democratitzant i esquerra, s'ha supeditat, s'ha negociat, ni que només hagi estat tàcitament, el grau de mobilització popular. I en aquests últims mesos, a més, s'ha condemnat la lluita armada com a arma política contra el franquisme. En definitiva, els sectors que postulen la "reconciliación nacional" i els que cauen dintre la seva òrbita, utilitzen un llenguatge de lluita activa que s'ha convertit en pura xerrameca, perquè a la pràctica porten a terme una activitat expectant i de negociació "per dalt", confiant que el règim, és a dir la burgesia monopolista espanyola ens "regalarà", als catalans, les llibertats nacionals i democràtiques.

I dins aquesta política de subordinació i d'autèntic immobilisme, ataquen tota aquella activitat política que no passa per les coordenades de la "reconciliación nacional": és a dir, tota activitat basada en la lluita activa. I aquests atacs han arribat a explicitar-los servint-se

dels ressorts "legals" de la premsa del règim, amb unes formes lamentables d'oportunisme i de possibilisme. Tot això ha creat una gran confusió, i el resultat n'ha estat la falta d'una mobilització popular en aquests moments en què era justa, necessària i imprescindible davant l'ofensiva criminal del règim.

Perquè el règim sí que ho té clar. La dictadura feixista, en plena descomposició, continua exercint, com ho ha fet sempre, la seva acció repressiva i autènticament terrorista. Continua emprant la violència elevada al grau màxim per defensar les seves últimes hores. Continua assassinant, empresonant, torturant, dictant lleis d'excepció. Al règim no l'interessa cap mena de "reconciliación nacional", perquè sap que això fóra la seva pròpia sentència de mort. I això, els paladins de la "reconciliación nacional" tenien -tenen encara- el deure de preveure-ho.

Ara es preparen, per a molt aviat, els judicis contra els patriotes revolucionaris bascos, militants d'ETA, Wilson, Eguia i Ezquerra, per als quals previsiblement serà demanada la pena de mort. El règim prepara, doncs, impertorbable, nous assassinats. No deixem que els matin en la impunitat! Hem de dir no d'una vegada a la política feixista i impulsar amb vigor l'estratègia vàlida de liquidació del règim, que ha de comportar una gran mobilització popular a tots els sectors, realitzada a través del treball de masses, potenciant les reivindicacions sectorials, donant-hi un contingut polític i emmarcant-les dins el procés d'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans. I cal donar suport a la lluita armada, ja sigui fent-la directament, o bé per mitjà d'un treball d'acceptació i d'explicació d'aquesta forma de combat, com fem ara nosaltres en aquest paper. La lluita armada, dins el procés cap a la independència i el socialisme als Països Catalans, es complementa amb el treball de masses, i si bé ha de ser duta a terme inicialment per avantguardes polítiques com per exemple a Euzkadi és ETA, quan responen a veritables interessos populars són potenciades per amplis sectors del poble. Una prova d'això és la lluita combativa i continuada del poble basc, que aquests dies s'ha traduït en la vaga general a moltes poblacions per salvar els condemnats a mort. El poble basc, un cop més, ens ha donat en aquest sentit una gran lliçó, que als patriotes revolucionaris catalans, i en definitiva a tot el nostre poble, ens obliga, no a traspassar de forma mimètica la seva dinàmica als Països Catalans, però sí a crear la nostra pròpia dinàmica de lluita, la que ens ha de conduir, de veritat i sense subterfugis, a la llibertat. →

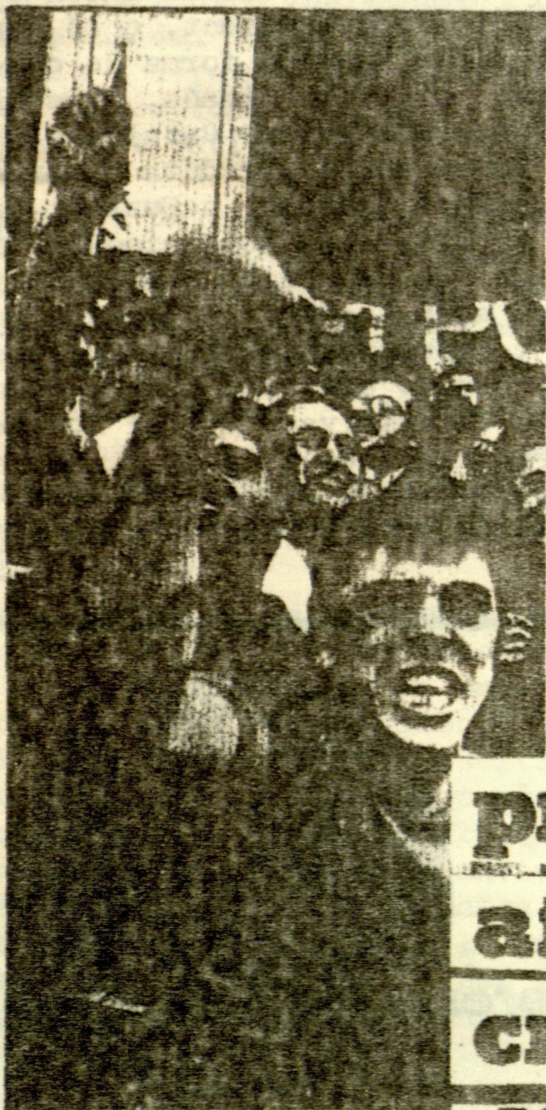

Catalans! Noves sentències de mort es preparen, algunes de les quals a Barcelona. Hem d'impedir, amb la nostra lluita activa feta per tots els mitjans, que el règim pugui continuar la seva acció terrorista i criminal.

J.H. Baena Alonso, R. García Sanz, A. Otaegui Artola, J. Paredes Manot, J.L. Sánchez Bravo, morts avui en la lluita, no han d'haver arribat inútilment a l'últim sacrifici.

FRONT NACIONAL DE CATALUNYA
Països Catalans, 27 de setembre 1975.

(Reproducció de la proclama apareguda el mateix dia de les execucions)

prou crims
aturem la mà
criminal de la
dictadura feixista